ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 7.2.2017
COM(2017) 67 final

ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

των ετήσιων εκθέσεων δραστηριοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά τις εξαγωγικές πιστώσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011

ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

των ετήσιων εκθέσεων δραστηριοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά τις εξαγωγικές πιστώσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, για την εφαρμογή ορισμένων κατευθυντήριων γραμμών στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης[1] προβλέπει στο παράρτημα Ι ότι τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής την ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων των προγραμμάτων των εθνικών τους οργανισμών εξαγωγικών πιστώσεων (ΟΕΠ) και ότι η Επιτροπή εκπονεί ετήσια επισκόπηση για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με βάση την εξέταση των εκθέσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη.

Η παρούσα ετήσια επισκόπηση καλύπτει το ημερολογιακό έτος 2014. Το πεδίο εφαρμογής της αφορά δραστηριότητες εξαγωγικών πιστώσεων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011, δηλαδή «μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες» συναλλαγές, με προθεσμία αποπληρωμής δύο ετών και άνω. Οι συναλλαγές που παραλείφθηκαν στην επισκόπηση είναι βραχυπρόθεσμες συναλλαγές στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων[2] και συναλλαγές που πραγματοποιούνται από ορισμένους «ΟΕΠ» εκτός του τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων (όπως η ασφάλιση των επενδύσεων). Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, τη λειτουργία του οργανισμού εξαγωγικών πιστώσεων (ΟΕΠ) αναλαμβάνει μια ασφαλιστική εταιρεία που ενεργεί βάσει δημόσιας εντολής. Στις περιπτώσεις αυτές, η διαχείριση του προγράμματος εξαγωγικών πιστώσεων που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης είναι απολύτως διαχωρισμένη από τις δραστηριότητες του ιδιωτικού τομέα (οι οποίες βεβαίως δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας επισκόπησης).

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη το ψήφισμα που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 2 Ιουλίου 2013 για την πρώτη περίοδο αναφοράς βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011[3].

Όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενες εκθέσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις συστάσεις που περιέχονται στο εν λόγω ψήφισμα — όπως η σύσταση που απευθύνεται στην ομάδα εργασίας του Συμβουλίου για τις εξαγωγικές πιστώσεις και στην Επιτροπή για διαβουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης με αντικείμενο την περαιτέρω ανάπτυξη της μεθοδολογίας για την υποβολή εκθέσεων — η Επιτροπή επέστησε επίσης την προσοχή των κρατών μελών στο εν λόγω ψήφισμα ενόψει των επόμενων ετών υποβολής εκθέσεων.

2. Ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων που έχουν υποβληθεί για το ημερολογιακό έτος 2014

Η ετήσια επισκόπηση του 2014 βασίζεται σε επικαιροποιημένες ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων από 21 κράτη μέλη. Η Επιτροπή έλαβε εκθέσεις από την Αυστρία, το Βέλγιο, τη Βουλγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Δανία, τη Φινλανδία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ουγγαρία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, την Πολωνία, την Πορτογαλία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, την Ισπανία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

---

1 ΕΕ L 326 της 8.12.2011, σ. 45.

2 Στις εν λόγω συναλλαγές ισχύει η ανακοίνωση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης στη βραχυπρόθεσμη ασφάλιση εξαγωγικών πιστώσεων (ΕΕ C 281 της 17.9.1997, σ. 4).

3 Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Ιουλίου 2013 σχετικά με την πρώτη ετήσια έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις δραστηριότητες των οργανισμών εξαγωγικών πιστώσεων των κρατών μελών (ΕΕ C 75 της 26.2.2016, σ. 7).

Οι υπόλοιπες επτά χώρες, η Κύπρος, η Εσθονία, η Ελλάδα, η Ιρλανδία, η Λετονία, η Λιθουανία και η Μάλτα, δεν διέθεταν ενεργά προγράμματα εξαγωγικών πιστώσεων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ.1233/2011 κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς.

3. Ανάλυση των ετήσιων εκθέσεων δραστηριοτήτων

α) Γενικές και χρηματοοικονομικές πληροφορίες

Το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο [κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1233/2011] ορίζει τους γενικούς κανόνες για τις συναλλαγές και τα προγράμματα εξαγωγικών πιστώσεων. Μολονότι οι περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έχουν δημιουργήσει έναν ΟΕΠ, το εύρος και το είδος των προγραμμάτων εξαγωγικών πιστώσεων που παρέχονται, καθώς και των οργανωτικών δομών των ΟΕΠ, διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών.

Ο ΟΕΠ είναι είτε κυβερνητική υπηρεσία ή οργανισμός είτε ασφαλιστική εταιρεία βάσει δημόσιας εντολής και υπό την εποπτεία της κυβέρνησης. Σε ορισμένα κράτη μέλη, όπου, επιπλέον των εγγυήσεων, η δημόσια στήριξη προσφέρεται με τη μορφή στήριξης επιτοκίου, έχουν συσταθεί δύο διαφορετικοί οργανισμοί. Σε άλλα κράτη μέλη, τα δύο σκέλη της στήριξης των εξαγωγικών πιστώσεων υλοποιούνται από τον ίδιο οργανισμό.

Το 2014 σε 21 κράτη μέλη της ΕΕ εφαρμόστηκαν προγράμματα εξαγωγικών πιστώσεων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011. Τη διαχείριση των προγραμμάτων αυτών ασκούσε ένα σύνολο 29 διαφορετικών οργανισμών και κρατικών υπηρεσιών.

Σε γενικές γραμμές, τα κράτη μέλη διεύρυναν την «εργαλειοθήκη» των προγραμμάτων εξαγωγικών πιστώσεών τους κατά τα τελευταία έτη. Το πιο κοινό είδος στήριξης εξαγωγικών πιστώσεων που προσφέρονται από ευρωπαϊκούς ΟΕΠ, είναι ό,τι εμπίπτει στην κατηγορία «καθαρή εγγύηση» (δηλαδή η συγκεκριμένη εξαγωγική συναλλαγή χρηματοδοτείται πράγματι μέσω δανείου από εμπορική τράπεζα, στην οποία ο ΟΕΠ παρέχει εγγύηση ή κάλυψη υπό μορφή ασφάλισης). Κατά την περίοδο αναφοράς και τα 21 κράτη μέλη που παρέχουν εξαγωγικές πιστώσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 πρόσφεραν στήριξη αυτού του είδους.

Η πλειονότητα των κρατών μελών παρέχει επίσης άλλες μορφές στήριξης που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 και τον διακανονισμό του ΟΟΣΑ για τις εξαγωγικές πιστώσεις που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης[4], όπως ο άμεσος δανεισμός ή η άμεση χρηματοδότηση (στο πλαίσιο της οποίας η χρηματοδότηση παρέχεται απευθείας από τον ΟΕΠ και όχι από εμπορική τράπεζα)[5], η αναχρηματοδότηση[6] ή οι μηχανισμοί στήριξης επιτοκίων[7]. Διάφορες ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων αναφέρουν επίσης ρητώς τη χρηματοδότηση σχεδίων[8] και τη βοήθεια με δεσμεύσεις[9].

Είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί σύγκριση ευρείας κλίμακας των διατάξεων και της χρήσης των προγραμμάτων των εξαγωγικών πιστώσεων από τα κράτη μέλη, όπου σκιαγραφούνται οι κυριότερες διαφορές και ομοιότητες. Η πραγματοποίηση ολοκληρωμένης σύγκρισης στην οποία να αντικατοπτρίζονται όλες οι πτυχές είναι όμως

---

4 Το κείμενο του διακανονισμού του ΟΟΣΑ για τις μορφές εξαγωγικών πιστώσεων που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης επισυνάπτεται ως παράρτημα στον κανονισμό.

5 Τσεχική Δημοκρατία, Δανία, Φινλανδία, Ουγγαρία, Πολωνία, Σλοβακία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

6 Σλοβακία και Σουηδία

7 Φινλανδία, Γαλλία, Ιταλία, Πολωνία, Σλοβακία και Ισπανία

8 Δανία, Γερμανία και Κάτω Χώρες

9 Αυστρία, Δανία, Ουγγαρία, Πολωνία και Ισπανία.

πολύ πιο δύσκολη. Οι όροι και οι προϋποθέσεις των προγραμμάτων εξαγωγικών πιστώσεων, ακόμη και όσων ανήκουν στην ίδια κατηγορία προγραμμάτων και η διαχείρισή τους ασκείται από ΟΕΠ που συμμορφώνονται με το ίδιο ρυθμιστικό πλαίσιο, μπορεί να διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών. Γενικά, έχει επιτευχθεί υψηλότερος βαθμός σύγκλισης κατά τα τελευταία έτη, καθώς ο διακανονισμός του ΟΟΣΑ για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης πρέπει να καλύπτει ευρύ φάσμα θεμάτων.

Με την επιφύλαξη αυτή, η σύγκριση της συνολικής ονομαστικής έκθεσης σε κίνδυνο που έγινε στα τέλη του 2014 παρέχει τουλάχιστον μια γενική ιδέα για το μέγεθος των μεγαλύτερων καθεστώτων εξαγωγικών πιστώσεων με στήριξη τύπου «καθαρής εγγύησης»:

Η δημόσια στήριξη με τη μορφή «καθαρής εγγύησης» για το 2014 (σε δισ. ευρώ) **Η μεγαλύτερη στην ΕΕ κατατάσσεται σύμφωνα με τη συνολική ονομαστική έκθεση σε κίνδυνο**	
Γερμανία	88,5
Γαλλία	65,3
Σουηδία	31,6
Ιταλία	26,7
Κάτω Χώρες	20,2

Μέσω των ΟΕΠ τους, τα κράτη μέλη δραστηριοποιούνται σε ευρύ φάσμα τομέων πέραν του πεδίου εφαρμογής των εκθέσεων που απαιτούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1233/2011. Λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχουν ιδιαίτερες χρηματοοικονομικές συνθήκες που επικρατούν σε ορισμένους βιομηχανικούς τομείς — π.χ. αεροναυπηγική και ναυπηγική βιομηχανία — πολλά κράτη μέλη έχουν αναπτύξει επίσης ειδικά ανά τομέα προϊόντα εξαγωγικών πιστώσεων. Αυτά καλύπτουν κυρίως τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες δραστηριότητες εξαγωγικών πιστώσεων (όπως ορίζεται από τον διακανονισμό του ΟΟΣΑ για τις εξαγωγικές πιστώσεις που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης). Ωστόσο, πολλοί ευρωπαϊκοί ΟΕΠ προσφέρουν επίσης προϊόντα, όπως βραχυπρόθεσμες εξαγωγικές πιστώσεις, καθώς και επιστολές εγγύησης πιστώσεων, εγγυήσεις κατασκευαστικού κινδύνου ή προϊόντα ασφάλισης επενδύσεων. Είναι χρήσιμο να λαμβάνεται υπόψη το στοιχείο αυτό κατά την εκτίμηση του ευρύτερου οικονομικού ρόλου των ΟΕΠ.

Αναλυτικές πληροφορίες παρέχονται στα τμήματα II και IV του μορφότυπου υποβολής εκθέσεων ο οποίος χρησιμοποιείται για τις ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων των κρατών μελών, καθώς και στις γενικές ετήσιες εκθέσεις, και στο οποίο πολλά κράτη μέλη αναφέρονται ρητώς.

Επομένως, οι ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων παρέχουν κατάλληλες χρηματοοικονομικές πληροφορίες σχετικά με τα προγράμματα εξαγωγικών πιστώσεων κατά το 2014. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1233/2011, η εν λόγω υποβολή εκθέσεων πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό νομοθετικό πλαίσιο του αντίστοιχου κράτους μέλους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ορισμένες διαφορές στην παρουσίαση. Λαμβάνοντας τούτο ως δεδομένο, η Επιτροπή δεν

διατυπώνει ειδικές παρατηρήσεις σχετικά με τις χρηματοοικονομικές πτυχές των ετήσιων εκθέσεων δραστηριοτήτων[10].

Οι ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Σλοβακίας και του Ηνωμένου Βασιλείου προβλέπουν τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τελευταία φράση του παραρτήματος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011.

β) Αντιμετώπιση «περιβαλλοντικών κινδύνων που μπορεί να επιφέρουν άλλους σημαντικούς κινδύνους»

Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παραρτήματος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011, στην ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων, τα κράτη μέλη *«περιγράφουν με ποιο τρόπο οι περιβαλλοντικοί κίνδυνοι που μπορεί να επιφέρουν άλλους σημαντικούς κινδύνους λαμβάνονται υπόψη στις δραστηριότητες εξαγωγικών πιστώσεων των ΟΕΠ τους που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης.»*

Όλα τα κράτη μέλη αναφέρονται ρητώς στη διάταξη αυτή. Ενώ η παράγραφος 2 του παραρτήματος Ι αναφέρει μόνον τους περιβαλλοντικούς κινδύνους, τα περισσότερα κράτη μέλη αναφέρονται επίσης σε κινδύνους που συνδέονται με κοινωνικά θέματα και θέματα ανθρώπινων δικαιωμάτων. Σχεδόν όλα τα κράτη μέλη αναφέρουν ότι συμμορφώνονται με τη σύσταση του ΟΟΣΑ για κοινές προσεγγίσεις όσον αφορά τις εξαγωγικές πιστώσεις που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης και όσον αφορά τη δέουσα περιβαλλοντική και κοινωνική επιμέλεια (τις «κοινές προσεγγίσεις») σχετικά με τους κινδύνους για το περιβάλλον και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το ίδιο ισχύει και για τη σύσταση του ΟΟΣΑ σχετικά με τη δωροδοκία.

Σύμφωνα με τις «κοινές προσεγγίσεις», οι ΟΕΠ δημιουργούν σταδιακά μια ομάδα ειδικών εμπειρογνωμόνων σχετικά με τα περιβαλλοντικά και κοινωνικά θέματα, καθώς και τα θέματα που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Οι συναλλαγές υποβάλλονται σε αναλυτική εξέταση σύμφωνα με τις κοινές προσεγγίσεις για τους κινδύνους που αφορούν το περιβάλλον, την κοινωνία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και τις πιθανές επιπτώσεις. Η διαδικασία αναλυτικής εξέτασης έχει σταδιακά καταστεί πάγια διαδικασία μεταξύ των οργανισμών εξαγωγικών πιστώσεων (ΟΕΠ).

Πολλοί ΟΕΠ αναφέρουν επίσης ότι η εκτίμηση κινδύνου για πτυχές που σχετίζονται με το περιβάλλον και τα ανθρώπινα δικαιώματα γίνεται συχνά σε στενή συνεργασία με τους εξαγωγείς και τις τράπεζες. Οι εξαγωγείς και οι τράπεζες καλούνται να παράσχουν πρόσθετες πληροφορίες, όταν χρειάζεται, ώστε να εξασφαλιστεί η διεξαγωγή ενδελεχούς αξιολόγησης των κινδύνων.

Η σχετική διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων έχει, κατά κανόνα, ως στόχο τη σαφή απόφαση σχετικά με το εάν ένα συγκεκριμένο σχέδιο είναι επιλέξιμο για στήριξη υπό μορφή εξαγωγικών πιστώσεων ή όχι (δηλαδή εάν οι σχετικοί κίνδυνοι είναι δυσανάλογοι, δεν παρέχεται κάλυψη). Εφόσον οι κίνδυνοι κρίνονται αποδεκτοί, η στήριξη εξαγωγικών πιστώσεων υπόκειται κατά κανόνα σε ειδικές προϋποθέσεις, οι οποίες έχουν συνήθως στόχο την επιβολή μέτρων μετριασμού και τη συμμόρφωση με τα σχετικά πρότυπα.

Η Βουλγαρία δεν είναι μέλος του ΟΟΣΑ και ο ΟΕΠ της δεν εφάρμοσε τις κοινές προσεγγίσεις όσον αφορά πτυχές που σχετίζονται με το περιβάλλον και τα ανθρώπινα

[10] Σύμφωνα με το παράρτημα Ι παράγραφος 1, η παρούσα διαδικασία υποβολής εκθέσεων διεξάγεται με την επιφύλαξη των προνομίων των οργάνων των κρατών μελών που ασκούν την εποπτεία των εθνικών προγραμμάτων εξαγωγικών πιστώσεων.

δικαιώματα. Ωστόσο, η Βουλγαρία εφαρμόζει τη σύσταση του ΟΟΣΑ σχετικά με τη δωροδοκία και τις εξαγωγικές πιστώσεις που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης.

γ) Άλλες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις ετήσιες εκθέσεις δραστηριότητας

Εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στις ενότητες 3α) και β) ανωτέρω, από την ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων προκύπτει ότι τα κράτη μέλη, γενικά, διαθέτουν πολιτικές για τις εξαγωγικές πιστώσεις και το περιβάλλον, την καταπολέμηση της δωροδοκίας και τις βιώσιμες πρακτικές δανεισμού προς τις χώρες με χαμηλό εισόδημα. Οι τρεις σχετικές συστάσεις του ΟΟΣΑ[11] διαδραματίζουν σημαντικό — αλλά όχι αποκλειστικό — ρόλο. Ακόμη και τα κράτη μέλη που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ εφαρμόζουν τα εν λόγω μέσα ή προτίθενται, κατ' αρχήν, να το πράξουν[12]. Συνολικά οι εκθέσεις των κρατών μελών δείχνουν ότι τα κράτη μέλη υιοθετούν την ίδια προσέγγιση προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα που σχετίζονται με το περιβάλλον, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δωροδοκία. Ορισμένα κράτη μέλη παρέχουν λεπτομερέστερες πληροφορίες στις εκθέσεις τους και τονίζουν τη σημασία των ζητημάτων αυτών.

Σε πολλές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν ολοένα και περισσότερο τους κανόνες και τις πρακτικές που υπερβαίνουν το πεδίο εφαρμογής που ορίζεται από τον Διακανονισμό του ΟΟΣΑ και εφαρμόζουν την ίδια προσέγγιση και σε συναλλαγές που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κοινών προσεγγίσεων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι ΟΕΠ έχουν αναπτύξει οι ίδιοι σχετικά μέσα (π.χ. πολιτική για την εταιρική κοινωνική ευθύνη ή κώδικα δεοντολογίας).

Ορισμένα κράτη μέλη[13] εξετάζουν τη σημασία της θέσπισης μέτρων για την προαγωγή του ανοίγματος και της διαφάνειας μέσω της παροχής πληροφοριών σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τις συναλλαγές, τα οικονομικά, καθώς και τα περιβαλλοντικά και κοινωνικά θέματα. Ως μέσο για την ευαισθητοποίηση και την προαγωγή του ανοίγματος και της διαφάνειας, ο διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη ξεκινά και πραγματοποιείται σε τακτική βάση.

Όπως και κατά το προηγούμενο έτος αναφοράς, πολλά κράτη μέλη τονίζουν την ιδιαίτερη σημασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Σχεδόν όλες οι εκθέσεις εξακολουθούν να εκφράζουν την υποστήριξή τους για την ανάπτυξη της διάστασης των ανθρώπινων δικαιωμάτων στο πλαίσιο των νέων κοινών προσεγγίσεων. Για ορισμένα κράτη μέλη, το θέμα των ανθρώπινων δικαιωμάτων έχει διακριτό καθεστώς στο πλαίσιο της αξιολόγησης των έργων τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το θέμα συνδέεται άμεσα με τα εργασιακά δικαιώματα/δικαιώματα των εργαζομένων.

Όλα τα κράτη μέλη αποδίδουν επίσης ιδιαίτερη σημασία στις πολιτικές για την καταπολέμηση της δωροδοκίας και της διαφθοράς. Σε αρκετά κράτη μέλη, οι εξαγωγείς και οι τράπεζες υποχρεώνονται να υπογράψουν μια δήλωση για την καταπολέμηση της

---

[11] 1. Σύσταση του ΟΟΣΑ σχετικά με τις κοινές προσεγγίσεις για τις εξαγωγικές πιστώσεις που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης και σχετικά με την περιβαλλοντική και την κοινωνική δέουσα επιμέλεια (γνωστές ως *«κοινές προσεγγίσεις»*). 2. Σύσταση του ΟΟΣΑ σχετικά με τη δωροδοκία και τις εξαγωγικές πιστώσεις που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης. 3 Οι αρχές και οι κατευθυντήριες γραμμές για την προαγωγή βιώσιμων πρακτικών δανεισμού κατά τη χορήγηση εξαγωγικών πιστώσεων που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης σε χώρες χαμηλού εισοδήματος.

[12] Ωστόσο, είναι προφανές ότι οι κατευθυντήριες γραμμές και οι αρχές του ΟΟΣΑ για τον βιώσιμο δανεισμό δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν από παρόχους εξαγωγικών πιστώσεων οι οποίοι δεν προβαίνουν σε δανεισμό σε χώρες χαμηλού εισοδήματος.

[13] Δανία, Γαλλία, Γερμανία, Κάτω Χώρες και Σουηδία.

δωροδοκίας στο πλαίσιο της αίτησης για την κάλυψη. Εφαρμόζεται ευρύ φάσμα άλλων μέσων (π.χ. εθνική νομοθεσία, εγχώριες ορθές πρακτικές).

δ) Συμμόρφωση των ΟΕΠ προς τους στόχους και τις υποχρεώσεις της Ένωσης

Προκειμένου να ενισχυθεί η διαφάνεια σε επίπεδο ΕΕ, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσια έκθεση δραστηριότητας, στην οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το εθνικό νομοθετικό πλαίσιο ορισμένα χρηματοοικονομικά και επιχειρησιακά στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητες εξαγωγικών πιστώσεών τους, στην οποία περιλαμβάνονται επίσης πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι περιβαλλοντικοί κίνδυνοι.

Σύμφωνα με το παράρτημα Ι παράγραφος 3, «η *Επιτροπή εκπονεί ετήσια επισκόπηση για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με βάση τις πληροφορίες αυτές, συμπεριλαμβανομένης αξιολόγησης όσον αφορά τη συμμόρφωση των ΟΕΠ προς τους στόχους και τις υποχρεώσεις της Ένωσης*».

Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) απαριθμεί τους γενικούς στόχους της Ένωσης στο άρθρο 3 και τις αρχές και τους στόχους της εξωτερικής δράσης της Ένωσης στο άρθρο 21.

Όσον αφορά την κοινή εμπορική πολιτική της ΕΕ, γίνεται αναφορά στις αρχές και τους στόχους της εξωτερικής δράσης της Ένωσης στο άρθρο 206 και στο άρθρο 207, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Επιτροπή λαμβάνει υπό σημείωση, με βάση τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν, ότι τα κράτη μέλη με δραστηριότητες εξαγωγικών πιστώσεων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 της ΕΕ έχουν αναπτύξει, για τη διαχείριση των προγραμμάτων εξαγωγικών πιστώσεων, συνοδευτικές πολιτικές που συνάδουν με τους στόχους της Ένωσης. Οι συστάσεις πολιτικής για τις εξαγωγικές πιστώσεις που αναπτύσσονται από τον ΟΟΣΑ - τον μόνο διεθνή οργανισμό που έχει αναπτύξει μέχρι σήμερα εξειδικευμένους κανόνες σ' αυτόν τον τομέα πολιτικής - τυγχάνουν κοινής εφαρμογής.

Όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενες ετήσιες επισκοπήσεις, σε απάντηση σύστασης που περιέχεται στο προαναφερθέν ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Ιουλίου του 2013 σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή εκθέσεων στο μέλλον, οι υπηρεσίες της Επιτροπής συνέστησαν να χρησιμοποιείται, κυρίως, το έργο των διεθνών ινστιτούτων παρακολούθησης (συμπεριλαμβανομένων των Ηνωμένων Εθνών), ως καθοδήγηση για την περαιτέρω ανάπτυξη πολιτικής. Οι εκθέσεις των κρατών μελών, σε διαφορετικό βαθμό, χρησιμοποιούν ήδη τα εν λόγω διεθνή μέσα ως αναφορές και η Επιτροπή ενθαρρύνει περαιτέρω ενέργειες προς την κατεύθυνση αυτή. Ο περαιτέρω διάλογος με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης όσον αφορά τις πολιτικές για τα ανθρώπινα δικαιώματα θα έχει επίσης καθοριστική σημασία.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ζητήσει από την Επιτροπή να προβεί σε δήλωση σχετικά με το κατά πόσον τα κράτη μέλη συμμορφώνονται προς τους στόχους και τις υποχρεώσεις της Ένωσης· η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πραγματοποίησε την ετήσια επισκόπησή της σύμφωνα με το παράρτημα Ι. Με βάση τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων που υπέβαλαν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι συνεπείς με τον στόχο της Ένωσης που ορίζεται στα άρθρα 3 και 21 της ΣΕΕ. Βεβαίως, τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα μπορούν στο μέλλον να ορίσουν από κοινού πιο επακριβείς πολιτικούς στόχους. Η Επιτροπή είναι έτοιμη να διευκολύνει και να προωθήσει συναφή διοργανικό διάλογο σχετικά με το θέμα αυτό, αλλά θα πρέπει εν τω μεταξύ να πραγματοποιεί την αξιολόγησή της σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παραρτήματος Ι.

Όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις και τις υποχρεώσεις βάσει του δικαίου του ανταγωνισμού της ΕΕ, δεν υπήρξαν διαφωνίες σε επίπεδο ΠΟΕ σχετικά με τα ευρωπαϊκά προγράμματα εξαγωγικών πιστώσεων κατά την περίοδο αναφοράς. Το 2014 δεν υποβλήθηκαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταγγελίες σχετικά με πιθανές παραβάσεις της νομοθεσίας της ΕΕ από οργανισμούς εξαγωγικών πιστώσεων.